

staaer endnu uforandret i Lovudkastet, saaledes som vi have det liggende for os. Men denne Bestemmelse er for det Første stridende imod Valglovens almindelige Grundsætninger. At tage Deel i Valget er jo en Ret og ikke en Forpligtelse. Der kan ikke ansøres nogen- som helst almindelig Grund for, at man paalægger de høist Besattede en saadan Bøde, naar de ikke møde. Men dertil kommer — forekommer det mig —, at det er uværdigt at ville tvinge Mænd, der mulig ikke føle noget som helst indre Kald til at deeltage i politisk Virksomhed og ikke have dannet sig selv nogen som helst Mening om de Spørgsmaal, som Thingene skulde komme til at afgjøre — at tvinge dem til at deeltage i et Valg, som de helst vilde unddrage sig for. Det er ikke alene uværdigt, men det er skadeligt; thi det er ganske vist, at den uheldigste Art Vælgere er de, der ere aldeles ligegyldige ved, om Valget faaer det ene eller det andet Udfald, og det er jo netop saadanne Vælgere, som man ved Hjælp af denne Bødestemmelse vil drive til at deeltage i Valget. Seg vil derfor ønske, at denne Bestemmelse bliver forandret, og jeg vil forbeholde mig til en følgende Behandling at stille Forslag om, at de høist Besattede blive fritagne for den Bøde, som Lovforslaget vil paalægge dem. — I Forbindelse dermed vil jeg berøre, at der i Lovforslagets § 64 er fastsat angaaende de umiddelbare Landskingsvælgere, at der skal finde en Oprykning af de Næsthøieste i Bestatningslisten Sted, saasnart nogen af de Høieste er forhindret i at kunne møde og deeltage i Valget. Det er ikke i Overensstemmelse med, hvad der er bestemt for Valgmænd. For disses Vedkommende træder kun en ny Valgmand ind, naar den Valgmand, der først er valgt, har anført bestemte Grunde, hvorfor han er forhindret fra at møde, og disse Grundes Antagelighed er bleven godkendt af Valgbestyrelsen. Det er tvivlsomt, om Oprykning overhovedet bør tilstedes for de umiddelbare Vælgere Vedkommende; thi den, der oprykkes, hører i Virkeligheden ikke til det Antal høist Besattede, som Grundloven giver Afgang til at deeltage i Landskingsvalgene; men vil man tilstede Oprykning, saa bør den i alt Fald kun finde Sted, naar Noget af dem, der staae paa

Listen over det paagjældende Antal Høistbesatte, virkelig ansøre Grunde, som ere fyldestgjørende, hvorfor de ikke kunne møde.

Dette var det ene Punkt, jeg vilde tillade mig at berøre; det andet staaer i Forbindelse med Folkethingsvalgbestemmelserne. I § 45 har Udcastet ladet en af de særlige Valgbestemmelser, som vi hidtil have haft ved Siden af den almindelige Valglov, blive staaende, nemlig den, som er nedlagt i den særlige Lov af 16de Februar 1856 angaaende Valgene i Holbæk Amts 4de Valgkreds. Det er jo de Herrer bekendt, at Holbæk Amts 4de Valgkreds bestaaer af to Dele, hvoraf den ene dannes af Kallundborg Njøbstad i Forbindelse med nogle sjællandske Sogne, og den anden af Samsø Sogne i Forbindelse med Seirø. Indtil 1856 var denne Valgkreds og dens Forretningssgang ved Valgene formet fuldstændig som alle andre Valgkredse, idet den havde et eneste Valgsted og een samlet Valghandling. Valgstedet var Kallundborg; der foregik Valghandlingen, og der maatte alle Vælgere møde. Det viste sig imidlertid snart, at der var store Ulemper ved dette, idet Samsingerne let kunde blive forhindrede fra at møde betids i Kallundborg og saaledes uden nogen Skyld fra deres Side kunde blive affaarne fra at gjøre deres Valgret gjældende. Derfor blev der ved Lov af 16de Februar 1856 gjort en saadan Forandring, at Hovedvalg handlingen vel vedblev at foregaae i Kallundborg, men naar en af de Candidater, der vare berettigede til at forlange skriftlig Afstemning, forlangte dens Fortsættelse paa Samsø, saa skulde saadan Fortsættelse stee paa et senere fastsat Tidspunkt. Saaledes er det nu altsaa gaaet i over en halv Snes Aar. Jeg troer nu ganske vist ikke, at der har viist sig store Ulemper af denne Fremgangsmaade; men utvivlsomt er det, og derom har jeg oftere hørt Bidnessbyrd fra Krebsen, at der hos en- deel Vælgere er Utilfredshed dermed, idet nemlig endeel Vælgere paa Sjællands Side — og da navnlig, saaledes som Partisillingen i de senere Aar har været, Kallundborgs Indbyggere — have meent, at idet Samsingerne, naar de senere kom til at afgive deres Stemme, vidste, vel ikke officielt, men underhaanden, hvilket Stemmeantal der stod for og imod de